

WALKING FOOTBALL

NIEUWSBRIEF

BESTE LEZERS

Alle goeds gewenst

WINTERSTOP

Even tot rust komen

SPORTKEURING

Februari 2025

UIT DE ZIEKENBOEG

Van harte beterschap

VAN DE TRAINER

Kertsmis en voetbal

OLD STARS TOERNOOI

Voor herhaling vatbaar?

NIEUWJAARSRECEPTIE

Hapje en drankje

AED CURSUS

Kennis opfrissen

INTERVIEW

Joost van Loon

WEDST

BESTE LEZERS

Alle goeds gewenst

6

OLD STARS TOERNOOI

Voor herhaling vatbaar?

8

WINTERSTOP

Even tot rust komen

10

NIEUWJAARSRECEPTIE

Hapje en drankje

12

SPORTKEURING

Februari 2025

14

AED CURSUS

Kennis opfrissen

16

UIT DE ZIEKENBOEG

Van harte beterschap

18

INTERVIEW

Joost van Loon

20

VAN DE TRAINER

Kerstmis en voetbal

26

EEN WARME WINTEREDITIE

Fijn dat u weer klaarzit voor de nieuwe uitgave van onze Walking Football nieuwsbrief!

In deze feestelijke uitgave blikken we terug op de afgelopen periode en kijken we vooruit naar alles wat komen gaat. Natuurlijk ontbreken ook de hartverwarmende verhalen en het laatste nieuws niet.

Geniet van deze speciale editie en alvast fijne feestdagen gewenst!

BESTE LEZERS

Nieuwsbrief nummer 18 bent u nu al weer aan 't lezen. Lectuur voor de komende feestdagen met weer een gevarieerde inhoud zoals u inmiddels van ons gewend bent.

Terugkijkend mogen we stellen dat we weer een goed en gezellig walking football jaar achter de rug hebben bij Uno Animo, de club waar je toch bij wilt horen.

De gehele redactie wenst jullie en jullie huisgenoten alle goeds toe voor het nieuwe jaar.

Blijf gezond !

De rest is bijzaak..... Zelfs walking football.... Alhoewel.... Niettemin, ook voor 2025 geldt:

“WAS HET IEDERE DAG MAAR DONDERDAG”

, aldus Jan Damen.

OLD STARS TOERNOOI

We vertrokken met een grote Uno Animo-delegatie walking footballers naar Oisterwijk.

Uitgenodigd om deel te nemen aan het toernooi van de "Old Stars Oisterwijk" op het complex van v.v. Trinitas. De overige deelnemers waren: DESK, WSC, Willem II met 2 teams, Wernhout, Audacia. Helvoirt, Jong Brabant en de gastheren -de Old Stars Oisterwijk- ook met 2 teams.

We speelden 4 wedstrijdjes van 12 minuten in de poule op een uitstekend kunstgrasveld. 6 tegen 6 volgens de officiële KNVB regels wat voor ons enige aanpassing vergde. Afhankelijk van de uitslagen volgde daarna nog een wedstrijd in de finale ronde. Onze voetballers waren: Jan

Jansen, Jan Verheijden, Jan Damen, Jan Melis, Jos Damen, Henk Mallens, Peter Govers, Albert Ditvoorst, Peter Hens en Ton Janssen.

Onze trainer Jan van Gool werd geassisteerd door 2 secondanten: Harrie Daems en Gerrit van Lier. We werden aangemoedigd door Cees Vrijzen, Koos van der Velden en Henk Willems.

Aanvankelijk hadden we moeite met het door onze trainer gekozen wissel-systeem: 3 d'r uit, 3 d'r in. Het gevolg: er werd door ons rommelig en slordig gevoetbald.

"VOETBAL IS IN WEZEN EEN SIMPEL SPELLETJE, MAAR HET IS MOEILIK OM SIMPEL TE VOETBALLEN"

aldus Johan Crujff. Dat bleek maar weer eens. Niettemin waren de resultaten goed: We wonnen van WSC met 2-1, van Desk met 3-1 en van Wernhout met 4-2. Van Willem II verloren we met 1-0. Daarna speelden we om plaats 3 en 4. We wonnen met 2-1 van de Old Stars Oisterwijk. Zodoende eindigden we als 3e en mochten alsnog een beker in ontvangst nemen.

Helaas raakte Jan Jansen geblesseerd vanwege een zweepslag. Jos Damen viel uit vanwege een enkelblessure. Jan Verheijden werd door de scheidsrechter voor enkele minuten uit het veld gestuurd vanwege enig duw- en trekwerk. Het is hem vergeven want Jan werd ook onze topscoorder met 3 doelpunten.

Al met al waren wij, en onze trainer, niet ontevreden. Zeker vanwege het behaalde resultaat. Er had meer ingezeten als we ons "normale donderdag-niveau" hadden kunnen halen. Na de prijsuitreiking werd er nagepraat onder het genot van soep en broodjes.

Of het voor herhaling vatbaar is.....? De meningen waren verdeeld. Misschien bij een andere manier van toernooiorganisatie. Daar zullen we het met z'n allen ondertussen al wel over gehad hebben.

Het belangrijkste: we waren onderling weer gezellig samen bezig met ons geliefd spelletje. En daar gaat het toch om bij Uno Animo, de club waar je bij wilt horen.

WINTERSTOP

Vanaf 19 december t/m 9 januari is er een winterstop ingelast.

Een mooie gelegenheid om te genieten van de feestdagen en even tot rust te komen na een actief jaar. Maar we kijken natuurlijk ook al vooruit naar het nieuwe jaar!

Onze eerste activiteit staat gepland op 11 januari, voorafgaand aan de Nieuwjaarsreceptie. Dit belooft een gezellige start van het nieuwe jaar te worden. Meer informatie hierover kunt u terugvinden op pagina 12 onder Nieuwjaarsreceptie.

NIEUWJAARS- RECEPTIE

Deze receptie vindt plaats op zaterdag 11 januari, in de kantine van Uno Animo.

Behalve alle leden zijn ook hun partners welkom. Achter de schermen wordt er gewerkt om nog enkele andere genodigden te verwelkomen.

Onze spelers worden om 12.30 uur verwacht, om 13.00 uur gaan we 45 minuten voetballen. Daarna, zo rond 14.00 uur, hopen we op veel gezelligheid onder het genot van koffie en gebak, een hapje en een drankje en mogelijk nog wat verrassingen. Er zal een kleine eigen bijdrage worden gevraagd.

SPORT KEURING

In samenwerking met Sportschool Easyfit in Loon op Zand bieden we binnenkort weer de mogelijkheid om een sportkeuring te ondergaan.

Deze keuring zal ergens in februari 2025 plaatsvinden en is een mooie kans om inzicht te krijgen in je fitheid en gezondheid, zodat je verantwoord kunt blijven sporten.

Meer informatie, zoals de exacte datum, tijd en hoe je je kunt aanmelden, zullen we te zijner tijd via de app met jullie delen.

AED CURSUS

We willen gedurende de winterperiode een herhalingscursus organiseren. Weer in samenwerking met de plaatselijke EHBO-vereniging St Rafaël, en weer in onze kantine.

Zoals jullie weten beschikt Uno Animo over een AED-apparaat. We moeten dit wel kunnen bedienen indien, onverhoopt, nodig. We behoren nu eenmaal tot de kwetsbare doelgroep. Het is daarom nodig om onze kennis weer op te frissen.

Degenen die 2 jaar geleden de cursus niet volgden zijn uiteraard nu ook welkom. Nadere informatie over datum en tijd volgt binnenkort.

UIT DE ZIEKENBOEG

Sjef van Beers zit nog steeds in een onderzoeksfase. Ten tijde van het verschijnen van deze Nieuwsbrief kan zijn situatie anders zijn. Van harte beterschap, Sjef. We hopen je gauw weer te zien.

Jos Damen werd door ons uitgenodigd om deel te nemen aan een toernooi bij Trinitas. Het gevolg was dat hij de wedstrijden niet meer kon uitspelen. Na een bezoek aan de dokter de maandag erna, belandde hij in het ziekenhuis. Zijn onderbeen kwam in het gips terecht vanwege een breuk in zijn enkel. Een snel herstel gewenst Jos!

Jo IJpelaar zijn herstel duurt reeds lang, net zoals bij **Ad de Lepper** en **Pierre Paymans**. Wij hopen hen te zien op onze Nieuwjaarsreceptie.

//JOOST VAN LOON INTERVIEW

In dit Kerstnummer is het gebruikelijke interview afgenomen bij Joost van Loon, een man die zijn sporen heeft verdiend via verschillende disciplines binnen Uno Animo.

Om zijn huisadres te bereiken moet je je weg vinden via het zogenaamde Vrijerslaantje, met

het aangrenzende bosperceel in de herfstkleuren een lust voor het oog. Joost woont samen met Marjolein in het complex Castellanie in een ruim bemeten prachtig appartement. De koffie stond klaar, hetgeen een goede start garandeert voor het af te nemen interview.

Joost is geboren op 15-11-1959 in de Kloosterstraat, dus we hebben hier te maken met “unne echte Lôônse meens”. Het gezin bestond uit 2 jongens en 1 meisje die samen met hun ouders al gauw op de Hoge Steenweg terecht kwamen.

De moeder van Joost bestierde het huishouden en vader werkte voor AAZ Verzekeringen, in die tijd fondsbaas genoemd. Met zijn brommertje reed hij de regio af om zijn klanten te bezoeken. Er waren veel boeren in het klantenbestand en dat leverde zo nu en dan extra groenten en aardappelen op en andere etenswaren, die men dus niet hoefde aan te schaffen. Joost spreekt zijn respect uit voor de manier waarop zijn ouders het gezin heeft grootgebracht.

De basisschool doorliep hij zonder problemen en op zijn 10e mocht hij lid worden van Uno Animo. Hij heeft alle jeugdelftallen doorlopen en kijkt positief terug op zijn tijd die hij heeft doorgebracht in de jeugd. Hij herinnert zich Walter van Noye als leider van de A1, die spelers altijd op de goede plek wist te zetten. Ook herinnert hij zich de positiviteit van Bertus Hamers die elke negatieve situatie wist om te buigen tot een optimistische kijk voor de toekomst. Een met 7-0 verloren wedstrijd werd gewaardeerd met het commentaar van Bertus: ging al beter als vorige week toen we met 11-0 verloren. Joost is meerdere keren ingevallen bij het 1e, maar door studie en blessures is hij lange tijd teruggeworpen.

Op het Pauluslyceum in Tilburg doorliep Joost de Havo, want hij wilde gymleraar worden. Dat is niet gelukt omdat bleek dat dit niet voor hem was weggelegd. Hij hoefde niet in dienst omdat hij werd uitgeloot en is onmiddellijk aan het werk gegaan bij Bureau van Spaandonck in Tilburg. Op zijn 18e kreeg hij een dubbele longontsteking en verbleef hij in het ziekenhuis in Tilburg. Daardoor heeft hij de aansluiting bij de senioren gemist.

Na lange afwezigheid door ziekte kwam hij terecht in het 5e team onder vleugels van de uiterst populaire Tonny van de Made. Op een gegeven moment kreeg hij een blessure aan zijn ribben en werd door de huisarts doorgestuurd naar de specialist.

Na een kijkoperatie bleek hij botkanker te hebben. Joost had net een baan geaccepteerd bij Price-Waterhouse in Rotterdam. In November 1992 is hij geopereerd in het Academisch Ziekenhuis in Leiden, waar men een rib heeft verwijderd. Het was een “erop of eronder” operatie waarvan we intussen de gelukkig goede afloop kennen.

Daarna is hij als voetballer gestopt op 33-jarige leeftijd. Op de bijgaande foto staat Joost 2e van rechts. De goede waarnemer ontdekt ongetwijfeld nog meer leden van ons Walking Football team.

Niet onbelangrijk is om te vermelden dat Joost intussen in 1982 was getrouwd met Marjolein. Ze gingen in een huurhuis wonen in de Reeshof in Tilburg. Daarna kochten ze een huis in dezelfde buurt en kwamen terecht in een soort van voetbalstraat. (o.a. Peter van Hal en Jan Mathijssen, die respectievelijk bij Willem II en Noad betaald voetbal hadden gespeeld.)

Toch sloeg het noodlot opnieuw toe. In 1997 werd bij Marjolein MS geconstateerd, waardoor hun leven totaal veranderde. In 2009 hebben ze een appartement gekocht in het reeds eerder vernoemde Castellanie. Zij behoren tot de eerste bewoners van dit appartementencomplex. De gifbeker was nog niet leeg want in 2010 bleek er een bacterie aanwezig te zijn in het ruggenmerg van Marjolein, met als gevolg een dwarslaesie. Marjolein kan niet lopen of staan en

is volledig rolstoelafhankelijk. Min of meer gedwongen door hetgeen hen overkomen is, is Joost begonnen met zijn eigen administratiekantoor (in zorgvraagstukken, meestal PGB's).

Toen alles weer een beetje op de rails stond, is hij meer naar het 1e van Uno gaan kijken. Hij nam zijn verantwoordelijkheid en werd als opvolger van Jan Paridaens voorzitter van onze prachtige club. In totaal 7 jaren heeft Joost deel uitgemaakt van het bestuur, waarvan 6 als voorzitter.

Joost vermaakt zich goed bij onze Walking Football activiteit, niet in de laatste plaats voor zijn kleedkamerhumor die we met z'n allen ondergaan. Natuurlijk refereert hij ook aan het bewegen voor ouderen. Daarnaast vindt hij dat onze wekelijkse ontmoeting ook een belangrijke maatschappelijke activiteit is. Weloverwogen gedacht Joost.

Zoals alle voorgaande geïnterviewden mocht Joost ook zijn versie van het beste Nederlands Elftal weergeven. Dit elftal is te zien op de volgende pagina.

Zoals bij zoveel overwegingen in relatie tot Joost zijn mening, is zijn keuze opvallend omdat Johan Cruyff niet in zijn team speelt.

Diep respect voor die 2 daar in Castellanie, hoe zij zich opgericht hebben na diverse tegenslagen.

NEDERLANDS ELFTAL // FAVORIETE TEAM

VAN DE TRAINER

//KERSTMIS EN VOETBAL

(Bron: Dirk Veel; 16-12-21. Uit de oude doos: Een voetbal Kerstverhaal - vv. Kolping Boys).

Deze keer geen belevenissen van mijzelf, of van andere trainers of spelers. In deze Kersteditie wil ik graag een mooi verhaal onder jullie aandacht brengen, waarbij de kerstgedachte centraal staat.

Afgelopen weekend is in de omgeving van Roosendaal weer een scheidsrechter gemolesteerd, notabene bij een jeugdwedstrijd. Vooral ouders van beide partijen lieten zich gelden. Wat een voorbeeld voor de kinderen.

Ons Kerstverhaal gaat over een wedstrijd onder totaal andere omstandigheden. Het geeft een indicatie dat de echte soldaten niet altijd oorlog als oplossing zien. Machthebbers wel. Zij danken hun invloedrijke positie juist aan het voeren van oorlog. Geniet van dit bijzondere Kerstverhaal.

In 1914 stond Europa in brand. De Eerste Wereldoorlog, destijds de "Grote Oorlog" genoemd, had miljoenen mannen naar de slagvelden van Vlaanderen en Noord-Frankrijk gebracht. De hoop dat de oorlog snel voorbij zou zijn, vervloog al na de eerste maanden. Soldaten die in augustus vol verwachting vertrokken, dachten met Kerst weer thuis te zijn, maar vonden zichzelf terug in koude, modderige loopgraven.

De slagvelden van die tijd werden later symbolisch verbonden met de klaproos (poppy), die volop groeide in het door oorlog verscheurde landschap. Deze bloem, een teken van hoop te midden van

de verschrikkingen, wordt in Groot-Brittannië nog steeds gedragen tijdens Remembrance Day in november, als eerbetoon aan de slachtoffers van de Grote Oorlog.

Oproep kerstbestand

De oorlog begon na de moord op aartshertog Frans Ferdinand op 28 juni 1914. Al snel escaleerde het conflict tot een wereldoorlog, waarbij miljoenen soldaten werden gemobiliseerd.

In de eerste maanden stierven velen, en tegen het einde van 1914 was de oorlog veranderd in een statische loopgravenstrijd. Het vooruitzicht van een kerstviering in huiselijke kring maakte plaats voor de realiteit van de eerste van vier miserabele kersten in de loopgraven.

Toch deed paus Benedictus XV een oproep tot een kerstbestand. Hoewel de Duitse legerleiding instemde, weigerden de geallieerden. Ondanks het officiële verbod vonden er op kerstavond 1914 langs de frontlijn spontane momenten van verbroedering plaats.

Verbroedering in niemandsland

Op 24 december vroom het, de wind ging liggen en een zachte sneeuw viel neer. In de Duitse loopgraven verschenen kerstbomen met kaarsjes, terwijl de soldaten kerstliederen zongen. Aan de overkant antwoordden de geallieerden met hun eigen liederen. De stemmen klonken ver in de stille winternacht, gevolgd door applaus van beide kanten.

Soldaten verlieten voorzichtig hun loopgraven en ontmoetten elkaar in het niemandsland ertussen. Handen werden geschud, foto's van geliefden gedeeld en kleine geschenken zoals tabak, chocolade en sigaretten uitgewisseld. Het onverwachte moment van menselijkheid gaf de uitgeputte soldaten een zeldzaam gevoel van hoop en verbondenheid.

Duitse en Britse soldaten op niemandsland, Kerstmis 1914. (Beeld AP)

Kerstmis

De volgende ochtend, op Eerste Kerstdag, kwamen soldaten opnieuw bijeen. Gezamenlijk begroeven ze hun gesneuvelde kameraden, een pijnlijk maar verbindend ritueel. Daarna gingen ze verder met hun ontmoeting.

Sommigen maakten muziek, terwijl anderen voetbalden.

Een beroemde wedstrijd vond plaats nabij Ieper, waar soldaten hun hoofddeksels als doelpalen gebruikten. De geschiedschrijving van een Duits regiment vermeldt hoe

de teams werden samengesteld en de bal in het midden werd geplaatst. Een Duits regiment won met 3-2, maar de echte overwinning was de eenheid die de soldaten die dag voelden.

De nasleep

De kerstvrede duurde op sommige plekken slechts enkele uren, op andere locaties zelfs tot in januari 1915. Maar uiteindelijk dwongen de legerautoriteiten de soldaten om de wapens weer op te nemen. Om herhaling te voorkomen, werden strikte bevelen uitgevaardigd en dreigden commandanten met zware straffen. In 1915 waren er nog sporadische kerstpauzes, maar streng toezicht en dreiging met executies maakten hier snel een einde aan. De kerstvrede van 1914 zou nooit meer worden herhaald.

Herdenking

Een eeuw na het begin van de oorlog werd

de kerstvrede op verschillende manieren herdacht. In december 2014 onthulde de UEFA een monument in West-Vlaanderen: een kanonsloop waaruit een voetbal werd geschoten.

Duitse en Britse soldaten op niemandsland, Kerstmis 1914. (Beeld v.v. Kolping Boys)

Naast een militaire begraafplaats in de gemeente Komen-Waasten zijn twee loopgraven nagebouwd om bezoekers een indruk te geven van de erbarmelijke omstandigheden van toen.

De Football Association of Wales plaatste een beeld van twee soldaten die elkaar de hand schudden boven een bal.

In datzelfde jaar bracht de voltallige Welshe nationale selectie onder leiding van Gareth Bale een bezoek aan de streek.

Zij eerden de gesneuvelde soldaten, met name voormalige voetbal- en rugby-internationals die nabij Passendale zijn begraven.

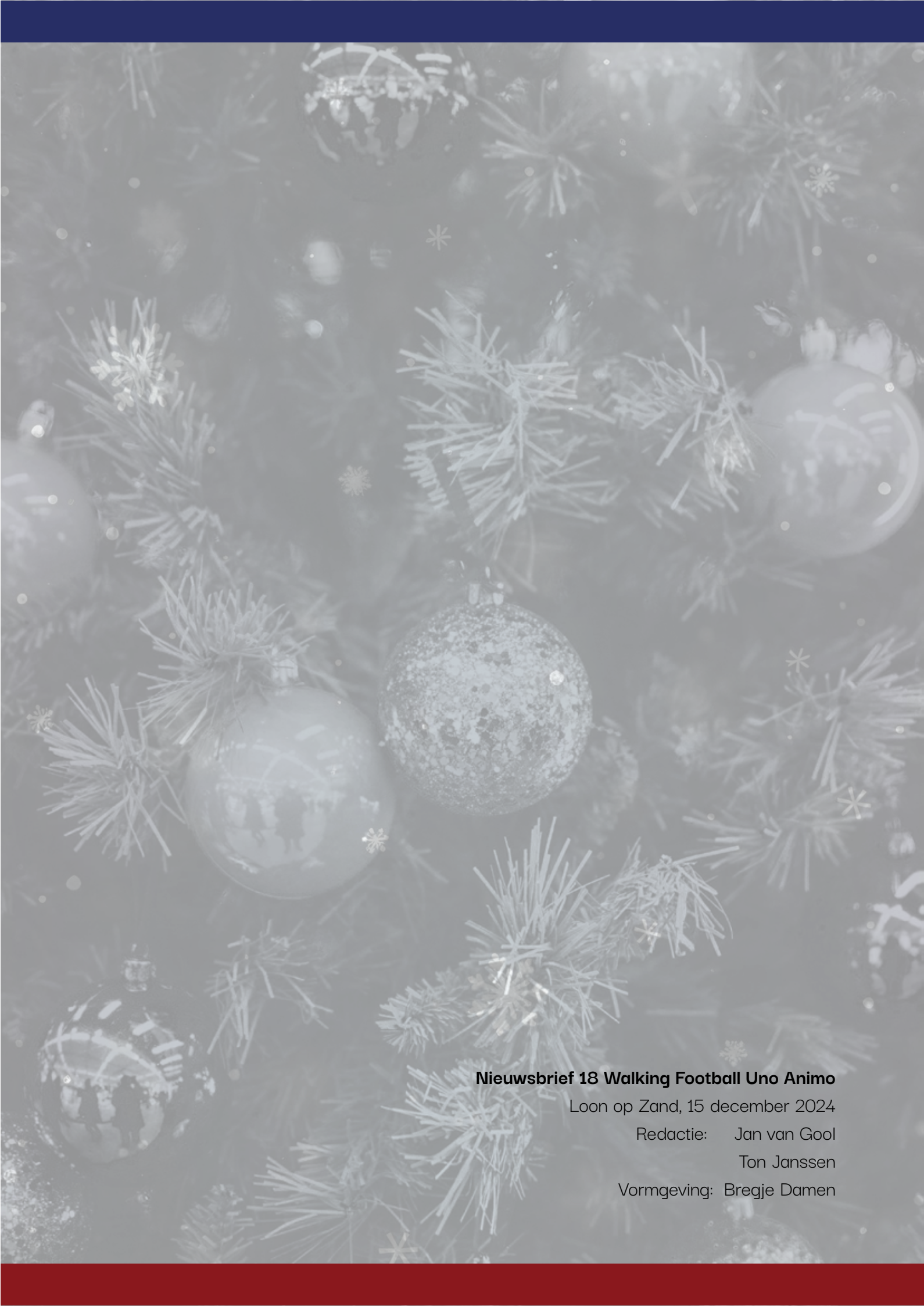
Een eenvoudig houten kruis markeert dit historisch moment. (Beeld AP)

De kerstvrede blijft een krachtig symbool van menselijkheid te midden van onvoorstelbare wreedheid.

Het is een herinnering aan de kracht van verbroedering, zelfs op de donkerste momenten in de geschiedenis.

Hele fijne feestdagen voor iedereen!

JAN - TON - BREGJE - ANJO

Nieuwsbrief 18 Walking Football Uno Animo

Loon op Zand, 15 december 2024

Redactie: Jan van Gool

Ton Janssen

Vormgeving: Bregje Damen